

[Eva Møller]

gerne, vil man se, at der er stor forskel på de to lovforslag, og det er naturligvis baggrunden for, at vi også tager forskellig stilling til dem. For os at se tager det nye lovforslag ikke tilstrækkeligt hensyn til alle elevernes interesser, det tilgodeser ikke eleverne i tilstrækkelig grad, og det er trods alt for elevernes skyld, vi har en folkeskole.

Jeg vil næppe kunne nå at nævne alle forskellene, selv om vi har lang taletid i dag, men jeg vil da gerne tage nogle af dem frem. Jeg vil først og fremmest understrege, at i KV-regeringens lovforslag blev der lagt vægt på fagligheden frem for tværfagligheden; det fremgår først og fremmest af en række bemærkninger til det tidligere lovforslag, hvor der f.eks. stod, at det faglige niveau i de enkelte fag skal sikres og styrkes gennem udførlige fagformål, læseplaner m.v., hvorimod det foreliggende lovforslag siger, at der skal lægges langt større vægt på tværfagligheden. Undervisningen i de enkelte fag skal vekselvirke i tværgående emner og problemstillinger, og der skal arbejdes på tværs af faggrænserne. Om den nye projektprøve står der, at der herved lægges vægt på at styrke det tværfaglige forløb i folkeskolen.

For os er fagene vigtigere end tværfagligheden; men jeg vil gerne understrege, som jeg også gjorde, da vi sidst havde folkeskoledébat, at vi ikke ser noget forkert i tværfaglighed – man kan måske næsten sige tværtimod, fordi enkeltfag er en forudsætning for tværfaglighed. Men hvis vi skal prioritere de to ting, prioriterer vi fagligheden over tværfagligheden, og sådan læser jeg ikke det foreliggende lovforslag.

Jeg vil også understrege, at vi finder, at der på en række punkter er for få udfordringer til eleverne. Jeg kan som eksempel nævne, at tidligere kunne man få latin i både 9. og 10. klasse, men nu kan man kun få det i 10. Hvorfor dog tage den udfordring væk for de elever, som skulle have lyst til at benytte sig af den?

Jeg vil også påpege, at vi ser en faglig svækkelse i, at faget historie, som tidligere skulle læses helt frem til folkeskolens afslutning i 9. klasse, idet man i 9. klasse havde samfundsfag og historie i et integreret forløb, nu bliver erstattet af faget samfundsfag. Vi finder, at denne ændring kan give problemer for eleverne med at få den rette sammenhæng i de historiske forløb og få den rette forståelse af deres kulturelle rødder. Netop dette har altid været en målsæt-

ning og et ønske for Det Konservative Folkeparti, og vi ved, at eleverne trods alt er mest modne i 9. klasse.

Om sprogfagene vil jeg gerne sige, at de havde mere styrke i det tidligere lovforslag, som gav virkelig reelle muligheder for at lære tre fremmedsprog på et rimelig højt niveau. Jeg vil da gerne kvittere og takke forligspartierne for, at det stadig er muligt at lære tre fremmedsprog i folkeskolen, det har nemlig været et af vores store ønsker; jeg husker stadig SF's bemærkning ved sidste behandling af et folkeskolelovforslag, hvor man sagde, at to fremmedsprog i folkeskolen var nok, så jeg er da glad for, at der stadig står tre. Men set med vore øjne består svagheden i, at man ikke længere bruger den model, som også Sprogsam anbefaler, nemlig 4-6-8-modellen, som sikrer, at der dels er to år imellem indførelsen af et nyt sprog, dels at man ikke får et nyt sprog indført i 7. klasse, hvor vi ved, at der kan være pædagogiske vanskeligheder med nye fag. Vi mener altså, at vi svækker sprogfagene ved at vælge 4-7-8-modellen frem for 4-6-8-modellen.

Jeg noterer mig naturligvis med glæde og tilfredshed, at faget natur og teknik er bevaret i det foreliggende lovforslag, men jeg nærer bekymring ved, at man starter med det allerede i 1. klasse. Jeg tror ikke, at så unge elever har den tilstrækkelige gavn og glæde af faget, og jeg vil gerne sige, at når man kan finde ekstra timer, havde Det Konservative Folkeparti langt hellere set, at disse ekstra timer var blevet brugt til at styrke grundfagene dansk og regning på de yngste klassetrin. Vi mener, det havde givet eleverne en langt større og solidere ballast for deres videre tilværelse.

Men den væsentligste anke fra Det Konservative Folkeparti mod det foreliggende lovforslag er der næppe nogen af forligspartierne der er i tvivl om. Jeg har fremført hele tiden, at for os var det et spørgsmål om niveaudeling eller ej, og efter vores mening kunne vi ikke skrive os ud af spørgsmålet, for her var der afgørende politisk uenighed. For os er det helt afgørende, at alle elever i folkeskolen skal udvikles, styrkes og trives, og at der skal være meningsfyldte udfordringer til alle; og netop det gik som en rød tråd gennem både loyteksten og bemærkningerne i det tidligere lovforslag. Der var udfordringer for såvel bogligt svage som bogligt stærke elever, og de bogligt svage elever fik